Promocija knjige - MIRIS BOÅ½URA

Autor Ljuba
Monday, 28 February 2011
Poslednji put aÅ¾urirano Tuesday, 01 March 2011

*MIRIS BOÅ½URA

Pusto je Kosovo polje,
vrapci kljucaju vreme.
Vetar doneo nespokoje,
i na pleÄ‡a teÅ¡ko breme.

BoÅ¾uri viÅ¡e ne cvetaju,
seta duÅ¡om piri.
OtiÅ¡li su, da ne smetaju,
da razum srce smiri. Â
OtiÅ¡li su, prognanici mnogi,
od zlih komÅ¡ija da se sklone.
Å amarom baborogi,
nepravdu danas gone.

Sloboda se danas Ä•ini daleka,
dok im lome kolevku i nadu.
BuduÄ‡nost samo hrabre Ä•eka,
nju ni zli vetrovi ne kradu.

Ne miriÅ¡u viÅ¡e boÅ¾uri,
tama pada na snove,
Pred zlom se ne Å¾muri,
Kosovo u mirise zove. (C) Ljubodrag ObradoviÄ‡DA LI SAM TEâ€¦Da li sam te to ja,
video sreÄ‡nu,
dok si sa mnom leÅ¾ala,
na cvetnom krevetu,
a od ljubavi beÅ¾ala
i smejala mi se ko detetu?Ili je to lice
zraÄ•ilo setu,
dok si glasno maÅ¡tala
o svom Ä•arobnom svetu,
a u duÅ¡i oseÄ‡ala,
da je to san
o nemoguÄ‡em uzletu.O, sad ni sam,
ne znam,
ko nam ljubav
ukrade na slepo
i koja nas to vatra opeÄ•e.
Bio sam tad,
ko i ti, duÅ¡o mlad,
pa kako da nam bude lepo
kad stalno pred nas,
Å¾ivot nove izazove nameÄ‡e.Da li sam te to ja,
video sreÄ‡nuâ€¦(C) Ljubodrag ObradoviÄ‡

Ð¡Ð'Ð• Ð‹Ð£ Ð"Ð• Ð"Ð•Ðœ

Ð¡Ð²Ðµ Ñ›Ñƒ Ð´Ð° Ð´Ð°Ð¼,
Ð´Ð° Ð»ÑƒÑ‚Ð°Ð¼, Ð´Ð° Ð¿Ð°Ñ‚Ð¸Ð¼...
Ð¡Ð»Ð°Ñ‚ÐºÐ° Ñ˜Ðµ Ð±Ð¾Ð» ÐºÐ¾Ñ˜Ñƒ Ð¶ÐµÐ»Ð¸Ð¼!

ÐŸÐ¾Ð»ÐµÑ‚Ð¸Ð¼Ð¾ Ð½Ð¸Ð· Ð¿Ð¾Ñ™Ðµ,
Ñ™Ñƒ Ð±Ð°Ð²Ð¸ Ð¼Ð¾Ñ˜Ð°...

Ð–Ð¸Ð²Ð¾Ñ‚ Ñ˜Ðµ Ñ€Ð°Ð½Ð°,
Ð¶Ð¸Ð²Ð¾Ñ‚ Ñ˜Ðµ Ð¸ Ñ†Ð²ÐµÑ‚Ð½Ð° Ð¿Ð¾Ñ™Ð°Ð½Ð°,

Ð¶Ð¸Ð²Ð¾Ñ, Ñ˜Ðµ ÑˆÑ‚Ð¾ Ñ•Ðµ Ð¶ÐµÐ»Ð¸!

ÐŸÐ¾Ð»ÐµÑ‚Ð¸ Ñ™Ñƒ±Ð°Ð²Ð¸ Ñ™Ð¿Ð¾Ñ˜Ð°,
Ð¿Ð¾Ð»ÐµÑ‚Ð¸ Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ, Ð±ÐµÐ»Ð¸...

ÐšÐ°Ð´ Ñ•Ðµ Ñ…Ð¾Ñ›Ðµ, Ð¼Ð½Ð¾Ð³Ð¾ Ñ•Ðµ Ð¼Ð¾Ð¶Ðµ,
ÐºÐ°Ð´ Ñ•Ðµ Ñ…Ð¾Ñ›Ðµ, Ð´Ð¾Ñ•Ñ‚Ð° Ñ•Ðµ Ð¿Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¾Ñ˜Ð¸.

ÐŸÐ¾Ð»ÐµÑ‚Ð¸, Ñ™Ñƒ±Ð°Ð²Ð¸ Ñ™Ð¿Ð¾Ñ˜Ð°,
Ð±ÐµÐ· Ñ•Ñ‚Ð°Ñ…Ð°...
ÐžÐ´Ð±Ð°Ñ†Ð¸Ð¼Ð¾ Ð¾ÐºÐ¾Ð²Ðµ Ñ€ÐµÐ°Ð»Ð½Ð¾Ñ•Ñ‚Ð¸,
Ñ„Ð°Ð½Ñ‚Ð°Ð·Ð¸Ñ˜Ðµ Ñ˜Ðµ Ð¿Ñ€Ð¾Ð»Ð°Ð·Ð¸
Ñƒ Ñ•Ð²ÐµÑ, Ñ‡Ð°Ñ€Ð¾Ð±Ð½Ð¾Ð³ Ð¾Ð±Ð»Ð°ÐºÐ°,
ÐºÐ¾Ñ˜Ðµ Ð²Ð¸Ñ'Ð°
Ð¿Ð¾Ð½Ð¾ÑÐµÐºÐ°Ð´ Ñƒ Ñ•Ð½Ñƒ.

ÐŸÐ¾Ð»ÐµÑ‚Ð¸, Ñ™Ñƒ±Ð°Ð²Ð¸ Ñ™Ð¿Ð¾Ñ˜Ð°...
Ð–Ð¸Ð²Ð¾Ñ, Ñ˜Ðµ Ñ˜ÐµÐ´Ð½Ð¾ Ð¼Ð¾Ñ€Ðµ,
Ð‘ÐµÐºÑ•Ð¸Ð²Ð¾ Ð¼Ð¾Ñ€Ðµ Ð±Ð¾Ñ•Ð¿Ð¾Ñ€Ñ•Ðº,
Ð° Ð½Ð¸ Ð¿Ð¾Ñ€Ð· Ð½Ð¸Ñ˜Ðµ Ð³Ð¾Ñ€Ðµ.

ÐŸÐ¾Ð»ÐµÑ‚Ð¸, Ñ™Ñƒ±Ð°Ð²Ð¸ Ñ™Ð¿Ð¾Ñ˜Ð°!...

Ð¡Ð²Ðµ Ñ›Ñƒ Ð´Ð° Ð´Ð°Ð¼,
Ð´Ð° Ð»Ñƒñ‚Ð°Ð¼, Ð´Ð° Ð¿Ð°Ñ‚Ð¸Ð¼...
Ð¡Ð»Ð°Ñ‚ÐºÐ° Ñ˜Ðµ Ð±Ð¾Ð» ÐºÐ¾Ð¼Ñ˜Ñƒ Ð¶ÐµÐ»Ð¸Â© Ð‰Ñƒ±Ð¾Ð¼Ð´Ð¾Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²Ð¸Ñ›

RECENZIJE U KNJIZI *MIRIS BOÅ½URA*Â Vida NenadiÄ‡ - MIRISI BOÅ½URA, STRADANJA, LJUBAVI I NADANJAÄŒitajuÄ
rukopis nove poetske knjige â€žMIRIS BOÅ½URA,â€œ pesnika Ljubodraga ObradoviÄ‡a, nailazim na pesnikove vizije stvarnos
istoÄ•ene u niske rodoljubivih, refleksivnih i ljubavnih pesama. To je ona ista surova stvarnost, koja u svima nama neretko
ruÅ¡i kule od karata i bedeme nade, koje gradimo godinama, nekad i decenijama, ona stvarnost koja neumitno gasi sve
one nade, koje joÅ¡ jedino u naÅ¡oj maÅ¡ti postoje. Ona je kao nevreme i kao bujica onih kiÅ¡a, koje umeju iznenada da
poplave sve Å¡to je naÅ¡e i sav naÅ¡ trud. Zato pesnici i beÅ¾e od nje, zavlaÄ•eÄ‡i se u tajansvene prostore, opasane zidovima
samoÄ‡a. Jedino tu mogu da je, bar na mahove, doÅ¾ivljavaju onakvom, kakvom bi hteli da bude. Dok boÅ¾ur, taj boÅ¾anstve
cvet inata, opija paletom svojih boja i miomirisa, stvarnost pesnika Ljubodraga ObradoviÄ‡a su i kosovski boÅ¾uri, koji su
kao krv crveni. TuÅ¾no je gledati kako venu boÅ¾uri, a Ä•esto je tuÅ¾no i biti svedok istorije. Legenda kaÅ¾e da su boÅ¾uri ta
crveni jer su iznikli iz zemlje natopljene krvlju kosovkih junaka.
Ni u snu viÅ¡e
ne miriÅ¡u boÅ¾uri.
Tama pada na snove.
Pred zlom se
nikad ne Å¾muri.
Kosovo u mirise zove!
â€žMIRIS BOÅ½URAâ€œ
Pesnik peva i o svom selu, onom selu u kome se nekad dugo Å¾ivelo i lako umiralo. A sad je sve mnogo drugaÄ•ije. Pesnik
je namirisao i nestajanje sela, kome â€ždogoreva sveÄ‡aâ€œ. Svojom jaÄ•inom izdvaja se i stih:
Å utnuli ste me na kiÅ¡u
da gledam oblake
i gazim po trnju...
â€žALjENDEOVA MAÅ TANjA
Pesnik opeva i svoje rane ljubavi i ljubavne jade, pamteÄ‡i ih sve po nekim detaljima i po oseÄ‡ajima, koji su kao â€žkrhko
stakloâ€œ ali i po mirisima:

Zagrljeni
koraÄ•amo
peskovitim obalama
i udiÅ¡emo mirise
topola, breza
i zatalasanih vrbaâ€¦
â€žJEDNA MAÄŒKAâ€œ
Ponekad ide i tako daleko da svoje ljubavi poistoveÄ‡uje sa zvezdama. Njoj, jednoj i jedinoj, posveÄ‡uje i ove stihove:

MoÅ¾eÅ¡ da me ostaviÅ¡
samoga na mostu
da noÄ‡u gledam sve zvezde,

a vidim samo jednu- tebe...
â€žBIÄ†E DANAâ€œ
Pored mirisa boÅ¾ura, Ä•itajuÄ‡i poeziju Ljubodraga ObradoviÄ‡a, Ä•esto nailazim i na mirise nadanja ali i na mirise nekih pora
i stradanja. A pesma je veliÄ•anstvena jer je u njoj sve moguÄ‡e. Zato pesnik i poistoveÄ‡uje travu i cveÄ‡e, naglaÅ¡avajuÄ‡i da
ni jedno, ni drugo nije za gaÅ¾enje.

Ne gazi travu,
trava je cveÄ‡e.
â€žNE GAZI TRAVUâ€œ
U pesmi â€žSREÄ†Aâ€œ Ljubodraga ObradoviÄ‡a ispisuje svoje spoznaje u sledeÄ‡im stavovima:

Znam da sreÄ‡u neÄ‡u da osvojim,
za mene je to isanjani san...
Za druge se sada bojim-
jer malo ko je danas sreÄ‡an!
Pesnik piÅ¡uÄ‡i poeziju, u kojoj je i sam na mahove samo â€œeptica bez krilaâ€œ i dalje traÅ¾i smisao, mada dobro zna na kak
nerazumevanje nailaze i poezija i njeni autori koji, trudeÄ‡i se da naprave korak bliÅ¾e drugima, Ä•esto naprave i korak dalje.
Ponekad mu sve samo na proÅ¡lost miriÅ¡e. On potpisuje i sledeÄ‡e stihove:

Pevam o svetu,
prepunom nedaÄ‡a,
pevam,
a glas mi se ne Ä•uje.
Stih bolje svetove kuje,
ali stihove danas,
retko ko
shvata ozbiljno.
â€žPEVAMâ€œ
Pesma slavuja u noÄ‡i njemu je i opomena da sve prolazi i da smena generacija uvek dolazi. To je neumitno. Å ta god da
se radi, uvek dolaze neki novi mladi. I tada nas pesnik ponovo vraÄ‡a mirisima:
MiriÅ¡e lipa... I sve je lako i lepo,
dok oluja kiÅ¡om ne poteÄ•e.
Verovah nekad u mirise slepo,
sad znam: mirisi su trenutak sreÄ‡e.
â€žLIPAâ€œ
Ostaje mi joÅ¡ da se, dok iÅ¡Ä•itavam stranice poetske knjige â€ž MIRIS BOÅ½URAâ€œ, zahvalim pesniku Ljubodragu Obrado
za sve podeljene i podarene trenutke, oslikane subjektivnom lirikom. I za one dragocene mirise, koji ni u prolaznosti
Å¾ivota ne prolaze i koji su vaÅ¾ni u onoj meri u kojoj se pamte.

Vida NenadiÄ‡

Mr Predrag JaÅ¡oviÄ‡ - PesniÄ•ki postupak Ljubodraga ObradoviÄ‡a

Ljubodrag ObradoviÄ‡ se, evo, oglaÅ¡ava novom, treÄ‡om pesniÄ•kom zbirkom â€žMIRIS BOÅ½URAâ€œ. Zbirka sadrÅ¾i prel
pesama. Dva su osnovna motiva ove zbirke - rodoljubivi i ljubavni.

U rodoljubivim pesmama dominira lamentirani prizvuk i teÅ¡ka seta nad stvarnoÅ¡Ä‡u takva kakva jeste. Lirski subjekt ove
poezije boli Å¡to â€žpusto je Kosovo Poljeâ€œ, ali od realnog stanja, od jave, straÅ¡nija je spoznaja lirskog subjekta da â€žni u s
viÅ¡e/ ne miriÅ¡u boÅ¾uriâ€œ. Ova spoznaja lirskog subjekta poruÄ•uje zapravo da je u njegovoj podsvesti, zapisu iskona, kako
to odredio Jung, a u teoriju knjiÅ¾evnosti Nortrop Fraj, nestalo seÄ‡anje na Kosovo. Ova spoznaje Ä•ini lirski subjekt duboko
nesreÄ‡nim.

Jasno, lirski subjekt se ne miri s tim. Zvona koja zvone na uzbunu, u njegovoj svesti podstaknuta strujom krvi i damarima
bila, zovu â€žuspavane da se razbude!â€œ hoÄ‡e da ih trgnu iz tog letargiÄ•nog sna zaborava i da ih podstaknu na obnavljanje
seÄ‡anja i znaÄ•aj onoga Å¡to gube. Zato lirski subjekt krikovito podseÄ‡a na znaÄ•aj Å¾ivotvornog sna: â€žKad se istrajno san
san se ostvari!â€œ

Koliko u rodoljubivim pesmama dominira skruÅ¡eni patetiÄ•ni lament iskrenog rodoljublja, toliko u narednim pesmama
duhovne provinijencije, a rodoljubivog pesniÄ•kog diskursa dominira jasna, iskrena Å¾ivotvornost. Prokrvljena vitalistiÄ•kim i
optimistÄ•kim odnosom prema buduÄ‡nosti, njegova vizija joÅ¡ viÅ¡e dobija na snazi u pesmama: â€žKladenac Svetog Jovanaâ
â€žTrag svetlostiâ€œ, â€žSveti Jovan Milostiviâ€œ, â€žOriâ€œ i â€žPokreni svetâ€œ.

Kod Ljubodraga ObradoviÄ‡a nailazimo i na niz briljantnih, modernim diskursom uznaÄ•enih, jasnih i konciznih lirskih
iskaza, koji predstavljaju semantiÄ•ke medaljone kojima je Ljubodrag zaodenuo srpski jezik, makar na momente. Za ovu

priliku izdvajamo sledeÄ‡e stihove: â€žJadna maÄ•ka/ crna/ nasuprot neba,/ grize mesecâ€œ. Ova strofa, svojom semantiÄ•kom zaokruÅ¾enoÅ¡Ä‡u veÄ‡ predstavlja gotovu pesmu. Takvih, da kaÅ¾emo, pesama u pesmi, pronalazimo i u drugim pesmama, primer: â€žGrom tvog Ä‡utanja,/ubija me sad,/ dok kao izgladneli pas,/ noÄ‡u lutam/ i gledam sve zvezde,/ a vidim samo jednu - tebe! (â€žZvezdaâ€œ); â€žNoÄ‡ je,/ mesec sija/ svetle polja./ Jesen doÅ¡la kasna,/ ledi se dah/ i puca voljaâ€œ (â€žNoÄ‡ jeâ€ dohvatiti neÄ‡u,/ dok sanjam o proleÄ‡u,/ a mrazevi mi koste lomeâ€œ(â€žSreÄ‡aâ€œ); â€žEno je, nevesta.../ beli venac.../ be lice bledo.â€œ (â€žVoleo samâ€œ).

Ljubodrag se svojim lirskim izrazom kreÄ‡e u poetiÄ•kom diskursu modernistiÄ•e poezije, prema stilu, stilistiÄ•kom obredu, eufoniji i ritmu, ali ne i prema formi, gde je znatno bliÅ¾e srpskom avangardnom pesniÅ¡tvu. Mada njegova pesma â€žVoleo sam...â€œ, prema naslovnom uznaÄ•enju asocira na Disovu pesmu â€žVoleo sam viÅ¡e neÄ‡uâ€œ, jer naslovnim znacima obe pesama je anticiparan apsolutni prestanak ljubavi, ipak je prema lirskom iskazu, ova pesma daleko bliÅ¾a lirskom oseÄ‡aju ljubavi kod Velimira RajiÄ‡a.

I Ljubodrag je, kao nekad Isidora, kasnije, MeÅ¡a SelimoviÄ‡, upetljan u krugove Å¾ivota (â€žKrugoviâ€œ). On bi vrlo rado da iz izvan njihove granice, meÄ‘utim, izvan njihove granice nema niÄ•eg.

Ako bi teÅ¾ili odreÄ‘enju pojmovne topografije Ljubodraga ObradoviÄ‡a, na nivou motiva to su: ljubav, rodoljublje i vrlo jasan odnos prema veri i tradiciji. U meri u kojoj u pesmama gde dominira ljubavni motiv usloÅ¾njava odnose, a koja je pojmovno odreÄ‘ena snom, Ä•eÅ¾njom, odricanjem, Å¾eljom, patnjom, ostavljanjem, uzaludnim Ä•ekanjem, voljom, prezirom, utoliko su rodoljubiva oseÄ‡anja i odnos prema tradiciji jasno izraÅ¾ena.

Za sve pesme Ljubodraga ObradoviÄ‡a moÅ¾emo reÄ‡i da su ispevane iz neposrednog oseÄ‡aja prema opevanoj sadrÅ¾ini. Svuda gde je neposredna emocija nadvladala naraciju doÅ¡lo je do izraza vanredne liriÄ•nosti ovog Ä•oveka koji poeziju doÅ¾ivljava oseÄ‡ajem, pa Ä•ak, reklo bi se, poeziju Å¾ivi. Ipak, ekspanzija narativnog Ä•esto oduzima od lirizma. Zato za Ljubodraga moÅ¾emo reÄ‡i da je mnogo bolji u fragmentima nego u celini svog pevanja.

Razlog tome nalazimo u Ljubodragovom odnosu prema stvaralaÅ¡tvu. Naime, iÅ¡Ä•itavanjem njegove poezije, postaje jasno da on pesniÄ•ko stvaralaÅ¡tvo doÅ¾ivljava kao neposredan izliv impresije. Zato njegove pesme, Ä•ini se, nastaju u trenutku, Ä•esto iz jedne reÄ•i ili stiha (koji su najÄ•eÅ¡Ä‡e, prema naÅ¡em oseÄ‡aju, u pesmi preuzeli ulogu pripeva, naslovnog znaka, ili poÄ•etnog stiha. To umnogome njegovu poeziju Ä•ini proÅ¾ivljenom i lako doÅ¾ivljajnom, pa je ona vrlo prijemÄ•iva za Å¡ire Ä•italaÄ•ke krugove.

Recenzija za zbirku poezije
â€žMIRIS BOÅ½URAâ€œ Ljubodraga ObradoviÄ‡a

Mr Predrag JaÅ¡oviÄ‡

Eleonora Luthander - Eh, da sam pre Ljube napisala ove pesme!

Odmah na poÄ•etku ove recenzije, moram da kaÅ¾em da bih volela da sam ja pre Ljube napisala ove pesme. Ali, kaÅ¾u, ne moÅ¾e jedna majka sve da rodi, niti jedan pesnik sve pesme da napiÅ¡e, tako da je Ljuba napisao i sve one pesme koje sam ja samo u podsvesti pomislila da napiÅ¡em. Zato mu hvala. Kolega pesnik, moÅ¾e samo da se zapita odakle mu tolika snaga, tolika pamet, tolika dobrota? Brodski je rakao da jedan (obiÄ•an) pesnik moÅ¾e da opeva samo deset procenata svog Å¾ivota. Ali Ljuba je neobiÄ•an pesnik, koji se opasno pribliÅ¾io jednaÄ•ini: sto posto poezije, jedanko sto posto Å¾ivota.

Ova knjiga, "MIRIS BOÅ½URA", je pravi pesniÄ•ki curiculum vitae. Ona nam daruje "nedostiÅ¾ne mirise" lipa i boÅ¾ura, mudrost i utehu i u pesmi *Pevaj sad* :"zaÅ¡to ruÅ¡iti stari, za most nov".

Ima meÄ‘u nama Å¾ivima, naÅ¾alost, mnogo presuÅ¡enih pesniÄ•kih izvora, a Ljubodrag ObradoviÄ‡ je je nepresuÅ¡ni izvor. O Nijagarin vodopad srpske poezije. On piÅ¡e obiÄ•nim i neobiÄ•nim reÄ•ima o obiÄ•nim i neobiÄ•nim stvarima i temema. Kako sam kaÅ¾e, umesto govora napiÅ¡e pesmu, kao sto je za Vidovdan 2010 napisao pesmu *Kosovo i Metohija*, iz koje izdvajam sledeÄ‡e stihove koji sami za sebe govore: "na proÅ¡lost nam pada Ä•eliÄ•na reza", "Zvone zvona! nepravda ko nebo, preplavila Å¾ivot i uspomene!", i "Kad se istrajno sanja, san se ostvari".

Ljuba nije jedini pesnik koji je od cifara preÅ¡ao na poeziju. Potpisnica ovih redova takoÄ‘e je diplomirani ekonomista, kao naprimer i veliki crnogorski pesnik Ilija LakuÅ¡iÄ‡ i drugi... MatematiÄ•ki taÄ•no Ljuba opisuje Å¾ivot i ljubav. Kao u jednaÄ•inam ili poreskim izveÅ¡tajima, svaka reÄ• i svaka cifra je vaÅ¾na da bi rezultat bio taÄ•an. On i u poezijji primenjuje sva ta pravila matematike. Ljuba reÅ¡ava pesmu kao jednaÄ•inu sa viÅ¡e nepoznatih i na kraju od jednaÄ•ine pravi pesmu. Svaka pesma je taÄ•na, reÅ¡ena, daje zadovoljastvo Ä•itanja, oplemenjuje i uÄ•i.

Jedna od mojih najomiljenijih pesama iz ove pesniÄ•ke zbirke je *KornjaÄ•a*, koju sam prevela na Å¡vedski i uz Ljubinu dozvolu, objavila je na sajtovima poezije u Å vedskoj.

"Sad nam i sjaj preti,

duÅ¡man nas izobiljem peÄ•e."

"Vetrovi koji gradom duvaju,
odneÄ‡e u svet i traÄ• o mojoj suzi."

U ovim stihovima svi se mogu prepoznati, radi globalne svetske ekonomske krize koju je Ljuba opevao. On moÅ¾e sve.

Mnogo je onih koji zloupotrebljavaju poeziju radi liÄ•ne osvete. Kao pesnik, antologiÄ•ar i prevodilac poezije sa i na Å¡vedski jezik i srela sam pesnike koji mrze Å¾ene, taÄ•nije reÄ•eno, mrze pola Ä•oveÄ•anstva, ma kako to Ä•udno zvuÄ•alo. Ljubina pes *Boginja *je bila melem na duboku ranu koju su naneli pesnici Å¾enomrsci.

"Oko tebe vrti se svet...
Mladost, ljubav i prilike...
Ti naprosto opijaÅ¡ slikajuÄ‡i slike,
u kojima i kraj svoj beskraj ima!"

To nije samo klasiÄ•no renesansno divljenje Å¾eni, veÄ‡ putokaz za ceo dvadesetprvi vek, a za sve vekove koji dolaze.

*Slobodno skoÄ•i,
sve koÄ•nice otkoÄ•i...
Å½ivot je slep, kad si tako lepa
po suvom dok plivaÅ¡, u mirisima uÅ¾ivaÅ¡,
sve skrivaÅ¡, a smisao otkrivaÅ¡...

Slobodno Ä•izmom
zgazi cvet, koji rudi za greh,
i osmehom ih oteraj u oÄ•aj...
Neka na kolenima Ä•ekaju raj!*

Dobar plivaÄ• u moru poezije, Ljuba se ne plaÅ¡i velikih talasa i velike ljubavi Å¡to se izmeÄ‘u ostalog vidi i u stihovima iz pesme *Ne gazi travu*

"Otplovi na ostrvo iz maÅ¡te
i spavaj sa zvezdama,
igraj se snovima
i Ä•ekaj
da ljubav poraste."

U sledu obiÄ•nih misli kriju se metafore, velike lovine i zlatne ribice. Upravo te metafore su ta matematiÄ•ka reÅ¡enja pesme koje, nas Ä•itaoce, ljubitelje Ljubine poezije, Ä•ine mudrijima i daju nam odgovore na egzistencijlana pitanja. Sve Å¡to Ä•ovek zapravo hoÄ‡e je taj odgovor, pa makar bio i tuÅ¾an. Niko ne Å¾eli laÅ¾i. A Ljuba nam, uz svu lepotu svoje poezije nudi ISTIN

Meni Ljuba uvek izmami slatke suze. Od male skrivene plaÅ¾e, do plavog horizonta u izmaglici, plovi Ljubin pesniÄ•ki brod i nosi sa sobom nas, svoju pesniÄ•ku sabraÄ‡u i sestre okiÄ‡ene "cveÄ‡em trenutka".

Usud, poezija i rodni grad KruÅ¡evac, spojio me je sa ovim izuzetnim Ä•ovekom, pesnikom Ljubodragom ObradoviÄ‡em. Pored Ljube moÅ¾e Ä•ovek slobodno da bude po malo lenj i da kaÅ¾e: "Å to da se ja bez veze muÄ•im, Ljuba Ä‡e to i onako, b i brÅ¾e da napiÅ¡e!".

Oko tebe vrti se svet...
Mladost, ljubav i prilike...
Ti naprosto opijaÅ¡ slikajuÄ‡i slike,
u kojima i kraj svoj beskraj ima...

E, takve pesnike ja volim.

Eleonora Luthander PoÅ¡tovani posetioci, konaÄ•no je odÅ¡tampanaÂ moja nova knjiga poezije â€“ MIRIS BOÅ½URA (treÄ‡a p reduÂ)! SreÄ‡an sam i Å¡to jeÂ prva promocija knjige zakazana za 4 mart 2011. godine u 20:00 Ä•asova u Beloj sali KCK u organizaciji Kulturnog centra KruÅ¡evac (ustanove u kojoj radim) i KUD-a *Vuk KaradÅ¾iÄ‡* iz Trebotina, Å½abara i Male Vrbnice (druÅ¡tva Ä•iji sam Ä•lan od osnivanja)! Pa izvolite, ko je u prilici neka navrati, biÄ‡e mi drago, a znam da Ä‡ete i Vi uÅ¾ivati u poeziji i muzici!

Â
Â Â Â Â Â Â Â Ð•Ð°Ñ•Ð»Ð¾Ð²Ð½Ð° Ñ•Ñ‚Ð°Ñ€Ð° ÐºÑšÐ¸Ð³Ð¸ Â Â Â Â Â Â Â Ð‰Ñƒ±Ð¾Ð´Ñ´Ñ€Ð°Ð³ ÐžÐ±Ñ€Ð°Ð´Ð¾Ð²